

# STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW), obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz specjalnych obszarów ochrony (SOO)

## 1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

### 1.1. TYP

B
---

### 1.2. KOD OBSZARU

P	L	H	1	2	0	0	0	6
---	---	---	---	---	---	---	---	---

### 1.3. NAZWA OBSZARU

Jaroszowiec
-------------

### 1.4. DATA OPRACOWANIA

2	0	0	1	0	3
R	R	R	R	M	M

### 1.5. DATA AKTUALIZACJI

2	0	1	5	0	1
R	R	R	R	M	M

### 1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA OPRACOWUJĄCA FORMULARZ:

<b>Nazwisko/Instytucja:</b> Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Krakowie <b>Adres:</b> Plac Na Stawach 3, 30-107 Kraków <b>Adres e-mail:</b> sekretariat@rdos.krakow.pl
--

### 1.7. DATY WYZNACZENIA I KLASYFIKACJI OBSZARU

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:

Odniesienie do krajowego aktu prawnego wyznaczającego OSO:

Data zaproponowania obszaru jako OZW:

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW (\*):

Data zaklasyfikowania obszaru jako SOO:

Odniesienie do krajowego aktu prawnego wyznaczającego SOO:

R	R	R	R	M	M
2	0	0	4	0	4
R	R	R	R	M	M
2	0	0	8	0	2
R	R	R	R	M	M
R	R	R	R	M	M

Wyjaśnienia (\*\*): .....

.....

.....

.....

\* Pole opcjonalne, data zatwierdzenia jako OZW (data przyjęcia odpowiedniej listy unijnej) przez DG ds. Środowiska

\*\* Pole opcjonalne, wyjaśnienia można podać np. w odniesieniu do dat zaklasyfikowania lub objęcia formami ochrony obszarów składających się z pierwotnie odrębnych OSO lub OZW

## 2. POŁOŻENIE OBSZARU

### 2.1. POŁOŻENIE CENTRALNEGO PUNKTU OBSZARU

Długość geograficzna

19.60052

Szerokość geograficzna

50.3439

2.2. POWIERZCHNIA  
OBSZARU [ha]:

584.81

2.3. OBSZAR MORSKI [%]

2.4. DŁUGOŚĆ OBSZARU  
[km]

### 2.5. REGION ADMINISTRACYJNY – KOD I NAZWA

Kod poziomu NUTS 2						Nazwa regionu
P	L	2	1			Małopolskie

### 2.6. REGION BIOGEOGRAFICZNY

<input type="checkbox"/>	Alpejski	%*	<input type="checkbox"/>	Borealny	%	<input type="checkbox"/>	Śródziemnomorski	%
<input type="checkbox"/>	Atlantycki	%	<input type="checkbox"/>	100 Kontynentalny	%	<input type="checkbox"/>	Panoński	%
<input type="checkbox"/>	Czarnomorski	%	<input type="checkbox"/>	Makaronezyjski	%	<input type="checkbox"/>	Stepowy	%

Dodatkowe informacje na temat regionów morskich\*\*

<input type="checkbox"/>	Morski atlantycki	%	<input type="checkbox"/>	Morski śródziemnomorski	%
<input type="checkbox"/>	Morski czarnomorski	%	<input type="checkbox"/>	Morski makaronezyjski	%
<input type="checkbox"/>	Morski bałtycki	%			

\* Jeśli obszar jest zlokalizowany w większej liczbie regionów niż jeden, należy podać (opcjonalnie) wartość procentową pokrycia w odniesieniu do danego regionu

\*\* Wskazanie regionów morskich wynika z przyczyn praktycznych/technicznych i dotyczy tych państw członkowskich, w których jeden lądowy region biogeograficzny graniczy z dwoma regionami morskimi

### 3. INFORMACJA PRZYRODNICZA

#### 3.1. TYPY SIEDLISK PRZYRODNICZYCH WYSTĘPUJĄCYCH NA TERENIE OBSZARU I OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH SIEDLISK

Typy siedlisk wymienione w załączniku I Dyrektywy siedliskowej						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych G/M/P	A/B/C/D	A/B/C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
8210			2,49		P	B	C	B	C
8310			0,0	3	G	B	C	A	C
9110			133,49		G	B	C	B	C
9130			259,93		G	B	C	B	B
9150			23,83		M	C	C	B	C
9170			22,86		G	B	C	A	C
9180			0,12		P	D			

PF (forma priorytetowa siedliska): dla typów siedlisk, które mogą mieć zarówno formę priorytetową jak i niepriorytetową (6210, 7130, 9430), należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

NP (zanik siedliska): jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.

Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. ogólne dane szacunkowe).

**3.2. GATUNKI OBJĘTE ART. 4 DYREKTYWY 2009/147/WE I GATUNKI WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU II DO DYREKTYWY 92/43/EWG ORAZ OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH GATUNKÓW**

Gatunek					Populacja w obszarze					Ocena obszaru				
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ populacji	Wielkość		Jednostka	Kategoria C/R/V/P	Jakość danych G/M/P/DD	A/B/C/D	A/B/C		
						Min	Max				Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ocena ogólna
M	1324	Myotis myotis			p	3	102			G	C	B	C	B
P	1902	Cypripedium calceolus								M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S (wrażliwość danych): jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP (zanik populacji): jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ populacji: p = osiadła, r = wydająca potomstwo, c = przelotna, w = zimująca (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć typu „p = osiadła”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne – wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. ogólne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie jeśli nie da się dokonać nawet szacunkowej oceny wielkości populacji – w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

### 3.3 POZOSTAŁE WAŻNE GATUNKI ROŚLIN I ZWIERZĄT (OPCJONALNIE)

Gatunek					Populacja w obszarze			Motywacja						
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Gat. z zał. Dyr. siedliskowej		Pozostałe kategorie			
					Min	Max			IV	V	A	B	C	D
M		<i>Mustela nivalis</i>											X	
A		<i>Bufo bufo</i>											X	
A		<i>Rana temporaria</i>											X	
R		<i>Anguis fragilis</i>											X	
R		<i>Lacerta agilis</i>											X	
I		<i>Helicigona lapicida</i>								X				
P		<i>Aquilegia vulgaris</i>												X
P		<i>Carlina acaulis</i>												X
P		<i>Cephalanthera damasonium</i>								X				
P		<i>Cephalanthera longifolia</i>								X				
P		<i>Cephalanthera rubra</i>								X				
P		<i>Chimaphila umbellata</i>												X
P		<i>Cimicifuga europaea</i>												X
P		<i>Corallorhiza trifida</i>								X				
P		<i>Daphne mezereum</i>												X
P		<i>Digitalis grandiflora</i>												X
P		<i>Epipactis atrorubens</i>												X
P		<i>Epipactis helleborine</i>												X
P		<i>Galanthus nivalis</i>											X	
P		<i>Gentianella ciliata</i>												X
P		<i>Lilium martagon</i>												X
P		<i>Lycopodium clavatum</i>											X	
P		<i>Neottia nidus-avis</i>												X
P		<i>Phyllitis scolopendrium</i>												X
P		<i>Platanthera bifolia</i>												X

Grupa:

A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.

- Kod: w odniesieniu do ptaków oraz gatunków wymienionych w załączniku IV i V dyrektywy siedliskowej należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.
- S (wrażliwość danych): jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie (tzw. dane wrażliwe), należy wpisać „tak”.
- NP (zanik gatunku): jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).
- Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne.
- Kategorie motywacji: IV, V = gatunki z wymienionych załączników do Dyrektywy siedliskowej, A = dane z Krajowej Czerwonej Listy, B = gatunki endemiczne, C = konwencje międzynarodowe, D = inne powody.

## 4. OPIS OBSZARU

### 4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

Kod	Rodzaj pokrycia obszaru	Pokrycie [%]
N19	Lasy mieszane	99,85
N23	Pozostałe tereny	0,15
<b>Całkowite pokrycie</b>		<b>100 %</b>

#### Dodatkowa charakterystyka obszaru

Obszar jest położony w północno-zachodniej części Płaskowyżu Ojcowskiego, na wschód od krawędzi Wyżyny Krakowsko-Wieluńskiej, opadającej ku Wyżynie śląskiej. Sąsiaduje bezpośrednio z wyraźnym obniżeniem Białej Przemszy, zwanym Bramą Wolbromską. W jego skład wchodzi trzy odizolowane wyniesienia terenu z licznymi ostańcami wapiennymi. Osiągają one znaczne wysokości względne w porównaniu z dnami obniżenia dolinnych wyścielonych materiałem piaszczystym. Można tu zaobserwować wiele różnorodnych form krasowych, m. in. na terenie Januszkowej Góry znajduje się wejście do jednej z najgłębszych (56m) na Jurze jaskiń, o nazwie Januszkowa Szczelina. Jej długość wynosi 180 m, składa się z dwóch studni i komina, a wewnątrz spotyka się liczne półki i skalne mosty.

Lasy porastające obszar są dosyć zróżnicowane. Zbocza wzgórz porastają różne typy buczyn (sudecka, storczykowa, niżowa) i jaworzyny, obniżenia – grądy, a wypłaszczenia – bory sosnowe. Obszar pozbawiony jest wód powierzchniowych.

### 4.2. WARTOŚĆ PRZYRODNICZA I ZNACZENIE

W obszarze stwierdzono obecność 6 rodzajów siedlisk z Załącznika I oraz 2 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Do największych wartości tego obszaru należą:

- obecność dużego obszaru leśnego porośniętego przez naturalny drzewostan bukowy (m.in. ciepłolubna buczyna storczykowa);
- nagromadzenie na niewielkiej powierzchni dużej ilości skał wapiennych o rzadko spotykanej rzeźbie (z uwagi na ich silne skrasowienie), występowanie jaskiń i in. utworów krasowych. Na wapiennych skałach wytworzyło się siedlisko 8210;
- obiekt dydaktyczny, wskazujący na ścisłe powiązanie naturalnej roślinności z glebami, budową geologiczną i rzeźbą terenu;
- występowanie reprezentowanego przez niewielkie płyty siedliska zaklasyfikowanego jako zespół Jaworzyny z jęczynikiem zwyczajnym *Phyllitido-Aceretum*;
- występowanie jaskiń (Jaskinia Twarda, Jaskinia Błotna, Jaskinia Januszkowa Szczelina) stanowiących hibernakulum dla nietoperzy. Jaskinia Twarda to największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej.

#### **Nocek duży *Myotis myotis* (1324)**

Dla określenia znaczenia obszaru dla ochrony gatunku wykorzystano dane o wysokiej jakości „G” (zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej).

**Populacja:** Dotychczas nie podjęto próby oszacowania liczebności populacji nocka dużego w Polsce. Obszar Jaroszwca (Jaskinia Twarda, Jaskinia Błotna) jest znaczącym dla tego gatunku obszarem zimowania w kraju. Jaskinia Twarda to największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej. Przyjęto, że jego liczebność mieści się w przedziale  $2\% \geq p > 0\%$  co pozwala na ocenę populacji „C”.

#### **Stan zachowania siedliska gatunku:**

W obszarze Jaroszwiec znajdują się dwa zimowiska nocka dużego: Jaskinia Błotna i odkryta

w 2007 roku Jaskinia Twarda. W Jaskini Błotnej hibernuje od 3 do 9 osobników tego gatunku. W Jaskini Twardej, w której po raz pierwszy prowadzono monitoring zimowy w 2012 roku stwierdzono hibernację 102 osobników nocka dużego. To największe i najcenniejsze zimowisko nocka dużego na terenie Wyżyny Krakowskiej. Otwory jaskiń na chwilę obecną nie wymagają zabezpieczenia. Jaskinie są trudne technicznie, ciasne, ich penetracja wymaga wykorzystania liny, bardzo rzadko są penetrowane zwłaszcza zimą.

Zgodnie z przyjętą metodą (Instrukcja, 2012.1), nadano ocenę stanu zachowania siedliska gatunku B (dobry stan zachowania).

**Izolacja:** Nocek duży występuje w całej Europie południowej i zachodniej, a w Polsce osiąga północno-wschodnią granicę zasięgu. Ocena C (populacja nieizolowana).

**Ocena ogólna:** Ocena B (dobra).

### **8210 Wapienne ściany skalne ze zbiorowiskami *Potentilletalia caulescentis***

Siedlisko jest złożone z niewielkich powierzchniowo płatów zlokalizowanych w szczelinach skał wapiennych na niewielkiej ilości gleby. Siedlisko w obszarze występuje w miejscach ocienionych i wilgotnych, ale również w okolicach południowych ekspozycji skał. Charakterystycznymi roślinami zbiorowiska są m.in.: zanokcica zielona *Asplenium viride*, zanokcica murowa *Asplenium ruta-muraria*, zanokcica skalna *Asplenium trichomanes ssp. quadrivalens*, paprotnica krucha *Cystopteris fragilis*, jęczyznik zwyczajny *Phyllitis scolopendrium*. Często występują paprotka pospolita *Polypodium vulgare*, zachyłka Roberta *Gymnocarpium robertianum*, bodziszek cuchnący *Geranium robertianum*, rzeżusznik piaskowy *Cardaminopsis arenosa*.

### **Kwaśne buczyny (Luzulo-Fagenion) (kod: 9110)**

W obszarze kwaśne buczyny stanowią znaczącą część arealu siedlisk leśnych. Siedlisko reprezentowane jest przez zespół acidofilnej buczyny niżowej *Luzulo pilosae-Fagetum*. Pokrywa ona zwykle najniższe części stoków, o różnej ekspozycji oraz obniżenia z wykształconymi glebami płowymi lub brunatnymi, słabo bielcowymi. Struktura zbiorowiska jest dość jednorodna. W drzewostanie dominuje buk, słabo rozwinięta jest warstwa podszytu. W runie obecna jest borówka czarna *Vaccinium myrtillus*, konwalijka dwulistna *Majanthemum bifolium*, kosmatka owłosiona *Luzula pilosa*, śmiełek pogięty *Deschampsia flexuosa*. W sąsiedztwie wychodni wapiennych zwiększa się zwykle udział roślin mezofilnych w runie. Wkraczają tu: marzanka wonna *Galium odoratum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, szczawik zajęczy *Oxalis acetosella*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*, a wycofuje się borówka czarna. Gleba pokryta jest zwykle dość grubą warstwą nierozłożonych liści bukowych, a przestrzenie od nich wolne, pokrywają płaty mszaków.

### **Żyzne buczyny (Dentario glandulosae-Fagenion, Galio odorati-Fagenion) (kod: 9130)**

W obszarze reprezentowana przez zespół żyznej buczyny sudeckiej *Dentario enneaphyllidi* – *Fagetum*. Wykazuje ona znaczne wewnętrzne zróżnicowanie. Wyróżniono tu podzespół typowy, z czosnkiem niedźwiedzim *Allium ursinum*, z miesięcznicą trwałą *Lunaria rediviva*, a także liczne warianty i podwarianty pośród każdego z nich. Buczyny żyzne zajmują w obszarze powierzchni najwyżej wyniesione, często na zboczach dość stromych, o ekspozycji północnej, wschodniej i zachodniej, pokryte rędzinami i różnymi typami pararendzin. Najlepiej wykształcone fragmenty zbiorowiska znajdują się wokół ostańców wapiennych. W runie występują tu: żywiec dziewięciolistny *Dentaria enneaphyllos*, kokorycz pusta *Corydalis cava*, miesięcznica trwałą *Lunaria rediviva*, szczyr trwałą *Mercurialis perennis*. Na glebach uboższych masowo występują: żywiec cebulkowy *Dentaria bulbifera*, marzanka wonna *Galium odoratum*, przylaszczka pospolita *Hepatica nobilis*, wiechlina gajowa *Poa nemoralis*.



### **9150 Ciepłolubne buczyny storczykowe (Cephalanthero-Fagetum)**

Siedlisko reprezentowane w obszarze przez zespół *Carici-Fagetum*. Jego płaty występują na południowych stokach wzniesień, często stromych, na glebach suchych i ciepłych, płytkich, wykształconych na wapiennym podłożu, zwykle silnie szkieletowych – klasyfikowanych jako pararendziny. W drzewostanie dominuje buk, jego pokrój jest inny niż w dwóch poprzednich typach buczyn. Drzewa są nisko ugałęziane, o rozbudowanych koronach. Ze względu na dość dużą ilość światła (bocznego) docierającego do dna lasu, runo jest dość obfite. Rozwija się też warstwa krzewów, złożona często z gatunków ciepłolubnych. Cechą charakterystyczną jest występowanie w runie licznych storczykowatych. Rosną tu: buławnik czerwony *Cephalanthera rubra*, buławnik biały *Cephalanthera alba* i buławnik mieczolistny *C. damasonium*, kruszczyk szerokolistny *Epipactis latifolia* i rdzawoczerwony *E. atrorubens*, gnieźnik leśny *Neottia nidus-avis*, żłobik koralowy *Corallorhiza trifida* oraz szereg innych gatunków kalcyfilnych, w tym wiele ciepłolubnych: konwalia majowa *Convallaria majalis*, miódownik melisowaty *Melittis melisophyllum*, naparstnica zwyczajna *Digitalis grandiflora*, groszek wiosenny *Lathyrus vernus* i groszek czerniejący *L. niger*, przytulia Schultesa *Galium schultesii*, dzwonek jednostronny *Campanula rapunculoides*, orlik pospolity *Aquilegia vulgaris*. Siedlisko 9150 wykazuje wyraźne zmiany występowania uzależnione od prowadzonych aktualnie prac leśnych, wieku drzewostanu i stopnia nasłonecznienia runa.

### **9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny (Galio-Carpinetum, Tilio-Carpinetum)**

W obszarze reprezentowany przez dwa niewielkie płaty zaklasyfikowane jako zespół *Tilio-Carpinetum* na Górze Stołowej i w kilku oddziałach na Januszkowej Górze (ok. 30% powierzchni projektowanego rezerwatu). Są to drzewostany silnie zmienione przez prowadzoną tu dotychczas gospodarkę człowieka. W dużej części obecne są drzewostany jodłowe z domieszką sosny, świerka i brzozy. W płatach lepiej zachowanych, w drzewostanie obok graba znaczny udział ma buk zwyczajny, ponadto lipa szerokolistna, dąb szypułkowy i sosna zwyczajna. Podszyt (w zależności od płatu: albo słabo rozwinięty i praktycznie brak krzewów, lub z udziałem takich gatunków, jak: dereń *Cornus sanguinea*, leszczyna *Corylus avellana*, głóg jednoszyjkowy *Crataegus monogyna*, wiciokrzew suchodrzew *Lonicera xylosteum*, trzmielina brodawkowata *Euonymus verrucosa*, berberys zwyczajny *Berberis vulgaris* i kalina koralowa *Viburnum opulus*). W runie obecne są gatunki z rzędu Fagetalia silvaticae i klasy *Quercu-Fagetea*. Z gatunków charakterystycznych występują tu: przytulia Schultesa *Galium schultesii*, gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea*, ponadto marzanka wonna *Galium odoratum*, gajowiec żółty *Galeobdolon luteum*, kopytnik pospolity *Asarum europaeum*, perlówka zwisła *Melica nutans*, nerecznica samcza *Dryopteris filix-mas*, czyściec leśny *Stachys sylvatica*. Z gatunków chronionych prawnie występuje w tym siedlisku lilia złotogłów *Lilium martagon*.

### **9180 Jaworzyny i lasy klonowo – lipowe na stokach i zboczach (Tilio platyphyllis-Acerion pseudoplatani)**

Standardowy Formularz Dany uzupełniono o siedlisko 9180, które w obszarze reprezentowane jest przez trzy niewielkie płaty zaklasyfikowane jako zespół jaworzyny z jęczyznikiem zwyczajnym *Phyllitido-Aceretum*. Płaty zostały stwierdzone w trakcie prac terenowych nad planem zadań ochronnych. W dwóch płatach położonych na Górze Stołowej obecne są gatunki typowe i charakterystyczne dla wyróżnionego siedliska. Drzewostan w płacie położonym na Pazurku jest zdominowany przez buka, w drzewostanie licznie występuje jawor, miejscami również klon w podroście. W runie obok jęczyznika zwyczajnego *Phyllitis scolopendrium*

występuje mieszańca trwała *Lunaria rediviva*. Płaty zajmują niewielką powierzchnię 0,12 ha. W związku z brakiem pełnych danych na temat wymienionych płatów siedlisko uwzględniono w SDF jako nieznaczące. W planie zadań ochronnych wskazano jednak na konieczność uzupełnienia stanu wiedzy o tym siedlisku.

#### 4.3. ZAGROŻENIA, PRESJE I DZIAŁANIA MAJĄCE WPŁYW NA OBSZAR

Najważniejsze oddziaływania i działania mające duży wpływ na obszar:

Istotne oddziaływania negatywne				Istotne oddziaływania pozytywne			
Ranga	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)	Ranga	Rodzaj oddziaływania [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
H	K02.02		i	H	G01		i
H	K02.01		i	H			
H				H			
H				H			
H				H			

Dalsze istotne oddziaływania mające średni/mały wpływ na obszar:

Oddziaływania negatywne o mniejszym znaczeniu				Oddziaływania pozytywne o mniejszym znaczeniu			
Ranga	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)	Ranga	Rodzaj oddziaływania [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
M	G01.04		i	M	X		b
M	G05.04		l	L	A03		i
L	G02.02		i	M	D01.02		o
L	G05.04		i	L	E01.03		o
L	G01.06		i	M	B		i
L	L05		i	L	A04		i
L	G01.04		i	M	D01.04		o
L	B02.03		i	L	G01.04		i
L	B02.04		i	M	B		o
L	B02.06		i	L	D01.01		o
L	C01.04.01		o	L	D01.01		l
L	D02.09		b				
M	L10		i				
L	L10		i				
L	G01		i				
L	H04		o				
L	B02.02		i				

Ranga: H = wysoka, M = średnia, L = niska

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne, O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

#### 4.4. WŁASNOŚĆ (OPCJONALNIE)

TYP		[%]
Publiczna	Krajowa	99,85
	Wojewódzka	
	Lokalna (gminna i powiatowa)	
	Inna publiczna	
Mieszana (własność łączna lub współwłasność państwowa i prywatna)		
Prywatna		0,15
Nieznana		
<b>Suma</b>		<b>100 %</b>

#### 4.5. DOKUMENTACJA (OPCJONALNIE)

Bąk K., Morcinek G. 1995. Rezerwy w ZJPK woj. katowickiego - istniejące i projektowane. Msc.

Michalik S. i in. 1985. Dokumentacja przyrodnicza projektowanego rezerwatu Januszkowa Góra. Urząd Wojew.,

Wojew. Konserw. Przyr., Kraków. Msc.

Mróz Wojciech 2007 Plan lokalnej współpracy na rzecz ochrony obszaru Natura 2000 - PLH120006 Jaroszowiec

Ministerstwo Środowiska

Wika S i in. 1985. Projekt utworzenia rezerwatu przyrody Góra Stołowa. Urząd Wojew.,  
Wojew. Konserw. Przyr.,

Kraków. Msc.

Wika S. i in. 1986. Opracowanie dokumentacji projektowanego rezerwatu przyrody Pazurek.  
Urząd Wojew.,

Wojew. Kons. Przyr., Kraków. Msc.

Labocha M., Wołoszyn B. W., 1994: Dekady spisu nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej. W: Zimowe Spisy Nietoperzy 1988-1992. Wyniki i ocena skuteczności. B.W. Wołoszyn (red.). CIC PAN w Krakowie. Pp: 104-122.

Nowak J., Kozakiewicz K. 2000: Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 1993–1999. *Studia Chiropterologica*, 1: 43–56.

Nowak J., Grzywiński W. 2007. Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2003-2007 na tle 20 lat badań. *Prądnik* 17: 149-146.

Nowak J., Grzywiński (w druku): Zimowe spisy nietoperzy na Wyżynie Krakowskiej w latach 2008-2012 na tle historii badań. *Prądnik*,

Bodziarczyk J. 2012. Struktura i dynamika populacji jęczynika zwyczajnego *Phyllitis scolopendrium* (L.) Newm. w Polsce. *Zeszyty Naukowe UR* 490, rozprawy 367: 1-240.

Kepel A. 2010 Nocek duży (*Myotis myotis*) W: Makomaska-Juchiewicz M. (red) *Monitoring gatunków zwierząt - Przewodnik metodyczny. Część I. ss. 220-257 GIOŚ, Warszawa*

Link (-i):

.....  
.....  
.....  
.....  
.....  
.....

### 5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

#### 5.1. ISTNIEJĄCE FORMY OCHRONY NA POZIOMIE KRAJOWYM I REGIONALNYM:

Kod				Pokrycie [%]			Kod				Pokrycie [%]			Kod				Pokrycie [%]					
P	L	0	2	3	2,	04	P	L	0	3	1	0	0										

## 5.2. POWIĄZANIE OPISANEGO OBSZARU Z INNYMI FORMAMI OCHRONY:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju				Nazwa obszaru			Rodzaj	Pokrycie [%]		
P	L	0	3	Park Krajobrazowy Orlich Gniazd			*	1	0	0
P	L	0	2	Pazurek			*	3	2,	04

na poziomie międzynarodowym:

Rodzaj		Nazwa obszaru		Rodzaj	Pokrycie [%]		
Konwencja ramsarska	1						
	2						
	3						
	4						
Rezerwat biogenetyczny	1						
	2						
	3						
Europejski Dyplom Ochrony Przyrody (Eurodiploma)	-						
Rezerwat biosfery	-						
Konwencja barcelońska	-						
Konwencja bukaresztańska	-						
Rezerwat biosfery UNESCO MAB	-						
Obszar z listy światowego dziedzictwa UNESCO	-						
HELCOM	-						
OSPAR	-						
Morski obszar chroniony	-						
Inne	-						

## 5.3. Inne informacje dotyczące form ochrony w obszarze

## 6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

### 6.1. ORGAN LUB ORGANY ODPOWIEDZIALNE ZA ZARZĄDZANIE OBSZAREM

<b>Organ:</b> Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie <b>Adres:</b> Plac Na Stawach 3 30-107 Kraków <b>Adres e-mail:</b> sekretariat@rdos.krakow.pl
---

### 6.2. PLAN(-Y) ZARZĄDZANIA

Aktualny plan zarządzania istnieje:

- |                                     |                               |        |
|-------------------------------------|-------------------------------|--------|
| <input type="checkbox"/>            | Tak                           | Nazwa: |
|                                     |                               | Link:  |
| <input checked="" type="checkbox"/> | Nie, ale jest w przygotowaniu |        |
| <input type="checkbox"/>            | Nie                           |        |

### 6.3. DZIAŁANIA OCHRONNE (OPCJONALNIE)

## 7. MAPA OBSZARU

Nr Inspire ID: PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH120006

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak       Nie

Odniesienie/a do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)